

15 AUGUSTUS 1925

No. 16

30e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Nadert tot Mij en Ik wil tot u naderen; zoekt ijverig en gij zult Mij vinden; vraagt en gij zult ontvangen; klopt en u zal opengedaan worden. (Leer en Verbonden 88 : 63.)

HET EVANGELIE.

Een metgezel voor het menschelijk geslacht.

Ouderling George Albert Smith van den Raad der Twaalven.

De verantwoordelijkheid, welke op dengene rust, die deze plaats inneemt, zou hem overstelpen, maar vanwege de kennis, welke degenen hebben die hier staan, doen zij dit door gehoorzaamheid te betoonen aan het vereischte dat door onzen Hemelschen Vader gemaakt is, om de boodschap van het Evangelie aan de kinderen der menschen over te brengen.

Hoe wonderbaar zijn Gods werken.

Vele malen gedurende de bijeenkomsten dezer conferentie zijn mijn oogen beneveld geworden met tranen, niet zoozeer over hetgeen gezegd was, maar van den invloed, waarmede deze groote samenkomst vervuld was. Terwijl ik genoot om naar de broederen te luisteren, dacht ik over de vele gunstige gelegenheden, welke in dit groot en wonderbaar heelal aangeboden worden, en dan gevoelde ik om uit te roepen: „Hoe wonderbaar zijn Uwe werken, o Heere!” Gij allen, die hier aanwezig zijn, indien ge uzelf wilt onderzoeken en uwe vele zegeningen optelt, zult ge niet mij zeggen: Zekerlijk is er geen volk dat te eeniger tijd op aarde geleefd heeft, dat zulk een behoefte gevoelt om dankbaar te zijn voor de genade, die onze Hemelsche Vader hen heeft doen toekomen. Een ieder van ons is een zwak instrument en betrekkelijk nietig, maar zijn geholpen door de genade, die ons geschonken is.

Dankbaar voor onze vele zegeningen.

Dit doet mij denken aan een profeet vanouds, die beweerde dat hij van eerbare geboren was. Hoe dankbaar behooren wij te zijn voor de wonderbare zegening. Ik sta hier als een van de nederigsten onder u, niet in staat zijnde mijn dankbaarheid uit te drukken voor mijn afkomst, mijn vrouw en kinderen, de gelegenheid waardeerende die ik heb om mij met de beste mannen en vrouwen te vereenigen, die op aarde leven. Als ik denk over de vroegere onvruchtbaarheid en kaalheid van het Westelijke land, en nu de schoone vallei zie, bezaaid met de huizen van de kinderen des Heeren, de bedehuizen en tempels, die voor Hem zijn opgericht, en als ik deze schoone bergen aanzie, bedekt met eeuwige sneeuw, en besef dat onze Hemelsche Vader geboden heeft dat Zijn kinderen zich hier moesten vestigen, en het Woord des Heeren van hier voort zou gaan, gevoel ik ten zeerste dankbaar, dat ik mijn nederig tehuis heb onder dit volk, temidden dezer schoone omgeving met het voorrecht om in het Huis des Heeren te gaan en Zijn zegeningen te ontvangen met mijn broeders en zusters.

Wanneer ik u aanzie, besef ik dat gij een groote groep menschen vertegenwoordigt, die heden hier niet zijn, velen, ja, de meeste kan ik zeggen, zijn noodzakelijkerwijs net zoo dankbaar als wij voor de zegeningen, welke de Heere op hen uitgestort heeft. Ik heb slechts lichamelijk comfort genoemd, toen ik naar de omgeving verwezen heb, maar de grootere en dierbaardere gave van onzen hemelschen Vader is de zegening, die tot ons is gekomen om te weten dat Hij leeft, dat Jezus de Christus en Joseph Smith de Profeet van deze laatste bedeeling is, en dat er op heden een priesterschap op aarde is, bekleed met macht van omhoog. Wat zou het voor ons beteekenen, indien deze kennis plotseling uit ons midden zou genomen worden? Wat voor een invloed zou het op ons hebben, indien we van de autoriteit moesten scheiden, welke God op ons bevestigd heeft? Het zou beteekenen dat God de poorten van het celestiale koninkrijk voor ons gesloten had. Het zou bedoelen dat de gekroonde zegening, waarvan mij geleerd werd sedert den tijd dat ik kind was, niet verwezenlijkt zouden worden: die van het gezelschap mijner geliefden, de samenleving met vader en moeder, en ik kan zeggen moeders, want in mijn geval was ik zoo gelukkig twee moeders te hebben, het kameraadschap van vele andere goede mannen en vrouwen, die mij net zoo dierbaar zijn als mijn eigen leven, niet kon genoten worden in het celestiale koninkrijk. Mij is geleerd om naar den tijd uit te zien, wanneer ik van hun eeuwig gezelschap kan genieten, en ik verheug mij en dank mijn hemelschen Vader voor die verzekering.

Dankbaar voor een levend getuigenis.

Wanneer ik den toestand van het volk dezer wereld overdenk en den twijfel die onder het menschelijk geslacht is, doet het mij denken dat het slechts een herhaling is van geschiedenis. Toen hadden de menschen op aarde, gedurende de vroegere eeuwen, de bediening van onzen hemelschen Vader ontvangen door Zijn goddelijk aangestelde dienstknechten, maar vanwege hun onverschilligheid, zelfzucht en euvel, hebben zij de kennis verloren dat God leeft, en hebben zich van de aanbidding van den waren en levenden God afgekeerd om Baäl en andere valsche goden te aanbidden, die de mensch opgericht heeft door den invloed van de tegenstanders aller gerechtigheid. Als ik aan de menschen denk, die heden als godsdienstleiders onder het volk staan en opmerk hoe hulpeloos zij zijn in het inspireeren van geloof in de gedachten en levens van personen, besef ik dat de Heiligen der Laatste Dagen in de genade des Heeren niet iets hebben ontvangen dat onzeker is, maar dat zij een levend getuigenis hebben, dat in iedere ziel is geboren, die in overeenstemming met de vereischten van onzen hemelschen Vader geleefd heeft, namelijk — geloof in Hem, bekeering van zonden, den doop door onderdompeling voor de vergeving van zonden, en het opleggen der handen voor de gave des Heiligen Geestes, voor welken ik ten zeerste dankbaar ben. Zonder uitzondering heeft elke bekeerde gedoopte geloover, die deze vereischten van den Heere gehoorzaamt, een getuigenis voor zichzelf ontvangen dat dit het werk van den Vader is.

De toestand van ongeloof in de wereld.

Als ik den toestand van ongeloof, die heden in de wereld is, beschouw, gevoel ik mij gedwongen u een stuk van het verslag van Mormon voor te lezen, zooals het in het Boek van Mormon bevat is, en gegraveerd op de platen, die door Moroni in den heuvel van Cumorah begraven waren. Hij zegt:

„Nu spreek ik ook aangaande degenen, die niet in Christus gelooven. Ziet, zult gij gelooven in den dag uwer bezoeking, wanneer de Heere zal komen? Ja, zelfs in dien grooten dag, wanneer de aarde opgerold zal worden als een kleed en de elementen door sterke hitte zullen smelten; ja, in dien grooten dag, wanneer gij gebracht zult worden om voor het Lam Gods te staan, zult gij dan zeggen: Er is geen God?

„Zult gij dan langer den Christus verloochenen, of kunt gij het Lam Gods aanschouwen? Veronderstelt gij dat gij met Hem zult wonen onder het bewustzijn uwer schuld? Denkt gij dat gij gelukkig zoudt zijn om met dat Heilige Wezen te wonen, wanneer uwe zielen gefolterd worden door het bewustzijn van uwe schuld, dat gij Zijne wetten vertreden hebt?

„Ziet, ik zeg u dat gij meer ellendig zoudt zijn door met een heilig, rechtvaardig God te wonen, onder het bewustzijn uwer onreinheid tegenover Hem, dan met de verdoemde ziel in de hel te wonen.

„Want ziet, wanneer gij voor Hem gebracht zult worden om uwe naaktheid voor God te aanschouwen, en ook de heerlijkheid Gods en de heiligheid van Jezus Christus, dan zal het eene vlam van een onuitbluschbaar vuur voor u ontsteken.”

Tot bekeering roepen.

Broeders en zusters, dit is het verslag dat door dezen man honderden jaren geleden geschreven was. Zooals ik gezegd heb, herhaalt de geschiedenis zichzelf. Indien er meer tijd was, zou ik verwezen hebben naar de verschillende bedelingen, toen de Heere zichzelf geopenbaard heeft. Ik lees nu een der bedelingen voor, zooals het in het Boek van Mormon vermeld is:

„O dan, gij ongeloofigen, keert u tot den Heere, roept machtiglijk tot den Vader in den naam van Jezus, opdat gij misschien vlekkeloos bevonden moogt worden, rein, schoon en wit, gereinigd zijnde door het bloed des Lams in dien grooten, laatsten dag.

„Nu spreek ik tot u, die de openbaringen Gods verloochenen en zeggen dat zij weggedaan zijn, dat er geen openbaringen meer zijn, noch profetiën, noch gaven, noch gezondmakingen, noch het spreken in talen of de uitlegging der talen.

„Ziet, Ik zeg u dat hij, die deze dingen verloochent, het Evangelie van Christus niet kent, neen, hij heeft de Schriften niet gelezen en indien hij ze wel gelezen heeft, verstaat hij ze niet.

„Want lezen wij niet, dat God dezelfde is gisteren, heden en voor eeuwig en dat in Hem geene verandering, noch schaduw van omkeering is?

„Nu, zoo gij uzelfven eenen God voorgesteld hebt die verandert en in wien eene schaduw van omkeering is, dan hebt gij u een god voorgesteld, die geen God van wonderen is.

„Doch ziet, ik zal u een God van wonderen toonen, zelfs den God van Abraham, den God van Izak en den God van Jakob; en Hij is dezelfde God, die de hemelen en de aarde geschapen heeft en alle dingen die er in zijn.

„Ziet, Hij schiep Adam en door Adam kwam de val van den mensch. Door den val van den mensch kwam Jezus Christus, zelfs de Vader en de Zoon; en door Jezus Christus kwam de verlossing der menschen.

„Door de verlossing der menschen, welke door Jezus Christus kwam, worden zij teruggebracht in de tegenwoordigheid des Heeren; ja, dit is waarin alle menschen verlost zijn. Door den dood van Christus ontstond de opstanding, welke een verlossing teweeg brengt van een eindeloozen slaap, uit welken slaap alle menschen

opgewekt zullen worden door de macht Gods, wanneer de bazuin zal schallen en zij voort zullen komen, zoowel klein als groot, en allen zullen staan voor zijnen rechterstoel, terwijl zij verlost en losgemaakt zijn van de eeuwige banden des doods, welke is de tijdelijke dood.

„Dan komt het oordeel van den Heilige over hen en dan komt de tijd dat degene die vuil is, voortdurend vuil zal blijven en dat hij, die rechtvaardig is, voortdurend rechtvaardig zal blijven; dat hij, die gelukkig is, voortdurend gelukkig zal zijn, en die ongelukkig is, voortdurend ongelukkig zal zijn.

„Nu, o gij allen die uzelf eenen god voorgesteld hebt, die geene wonderen kan doen. Ik wil u vragen: Zijn al deze dingen voorbij, waarvan ik gesproken heb? Is het einde gekomen? Ziet, Ik zeg u neen, en God heeft niet opgehouden een God van wonderen te zijn.

„Ziet, zijn niet de dingen, welke God gewrocht heeft, wonderlijk in onze oogen? En wie kan de wonderlijke werken van God begrijpen?

„Wie zal zeggen dat het geen wonder was dat door Zijn woord hemel en aarde in het aanschijn geroepen werden en dat door de kracht van Zijn woord de mensch uit het stof der aarde geschapen is, en door de kracht Zijns woords wonderen gewrocht zijn geworden?

„En wie zal zeggen dat Jezus Christus niet vele wonderen deed en dat er vele machtige wonderen door de handen der Apostelen gewrocht werden?

„Zoo er wonderen gewrocht zijn, waarom heeft God opgehouden een God van wonderen te zijn, en nochtans is hij een onveranderlijk Wezen? Ziet, ik zeg u, hij verandert niet; indien dit zoo was, zoude Hij ophouden God te zijn; en Hij houdt niet op God te zijn en is een God van wonderen.

„De reden waarom Hij ophoudt wonderen te doen onder de menschen is, omdat zij tot ongeloof vervallen en zich afkeeren van de rechte wegen en den God niet kennen in Wien zij moeten vertrouwen.”

Men moet herinneren dat Hij het Evangelie tot ongeloofigen predikte. Ik wensch deze laatste passage te herhalen:

„De reden waarom Hij ophoudt wonderen te doen onder de menschen is, omdat zij tot ongeloof vervallen en zich afkeeren van de rechte wegen en den God niet kennen in Wien zij moeten vertrouwen.

„Ziet, ik zeg u, dat wie ook in Christus gelooft en niet twijfelt, alles gegeven zal worden wat hij ook den Vader in den naam van Christus zal vragen; en deze belofte is voor allen, zelfs tot aan de einden der aarde.

„Want aldus zegt Jezus Christus, de Zoon van God, tot Zijne discipelen, die zouden vertoeven; ja, tevens aan al zijne discipelen

onder het gehoor der scharen: Gaat in de geheele wereld en predikt het Evangelie aan alle creaturen.

„Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar die niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden.

„En die geloofd zullen hebben, zullen deze teekenen volgen: In mijnen naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken; slangen zullen zij opnemen en zoo zij iets doodelijks drinken, zal het hun niet schaden; op kranken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden;

„Wie ook in Mijnen naam zal gelooven, in niets twijfelende, aan hem zal Ik al Mijne woorden bevestigen, zelfs tot aan de einden der aarde.

„Nu ziet, wie kan tegen de werken des Heeren staan? Wie kan zijne woorden verloochenen? Wie zal opstaan tegen de almachtige kracht des Heeren? Wie zal de werken des Heeren verachten? Wie zal de kinderen van Christus verachten? Ziet, gij allen, die het werk des Heeren veracht, zult verwonderd zijn en omkomen.

„O dan, veracht niet en verwondert u niet, maar luistert naar de woorden des Heeren en vraagt den Vader in den naam van Jezus, welke dingen gij ook noodig hebt. Twijfelt niet, maar zijt geloovig en begint als in de tijden van ouds, en komt tot den Heere met gansch uw hart en werkt uwe eigene zaligheid uit voor Hem met vreeze en beving.

„Zijt wijs in de dagen van uwen proeftijd; ontdoet u van alle onreinheid; vraagt niet, opdat gij het aan uwe lusten zoudt verbruiken, maar vraagt met een onbewegelijke standvastigheid, opdat gij u niet overgeeft aan verleiding, maar opdat gij den waarachtigen en levenden God wilt dienen.

„Ziet dat gij niet onwaardiglijk gedoopt wordt; ziet, dat gij van het Avondmaal van Christus niet onwaardig gebruikt, maar dat gij alle dingen in waarheid doet en in den naam van Christus, den Zoon van den levenden God; en zoo gij doet en volhardt tot het einde, zult gij op geene wijze uitgeworpen worden.

„Ziet, ik spreek tot u, alsof ik uit den doode sprak; want ik weet dat gij mijne woorden zult hooren.”

Dit is de man, die het verslag voltooide. Deze man heeft het verborgen gehouden, en nochtans schijnt het bijna alsof het zijn stervend getuigenis ware aan de kinderen der menschen. Hij maakt het opmerkzaam, dat deze woorden hen zullen bereiken, en door de macht van God hebben zij honderdduizenden, ja, zelfs millioenen kinderen der menschen, die op de aarde wonen, bereikt. Hij was een profet des Heeren. Hij had de autoriteit om in den naam des Heeren te spreken. Hij getuigde zonder vrees van de dingen, welke hij wist dat zij noodig waren voor de zaligheid van den mensch. Hij gaf getuigenis van de macht, welke tot degenen komt, die het Heilig Priesterschap bezitten, en tot op heden toe, alhoewel hon-

derden jaren verstreken zijn, is zijn getuigenis voortgebracht door de gave en macht van God, en vertaald, gedrukt en verspreid onder het menschelijk geslacht, als een andere getuige van de goddelijkheid van onzen Heer en Meester.

Het Evangelie is een panacee voor de ziekten onder het menschelijk geslacht.

Mijn broeders en zusters, ik dank mijn hemelschen Vader voor de zegeningen, die heden tot mij gekomen zijn. Ik ben Hem dankbaar voor alles wat ik geniet. Ik dank Hem voor uw medewerking en voor het genoegen en al de tevredenheid, die ik geniet wanneer ik de verschillende ringen van Zion bezoek, en in het zendingsveld door mannen en vrouwen te zien zooals uzelfen, welken zeer begeerig zijn om den wil van onzen hemelschen Vader te weten, en die in hun harten zeggen: „Vader in den hemel, toon mij Uwen wil en ik zal trachten Uw geboden te onderhouden!”

In de laatste twee maanden heb ik meer dan elfduizend mijl gereisd in dit wonderbaar land van Amerika, van de Oost- tot de Westkust. Ik heb van de goddelijkheid van dit werk getuigd, ik heb groote en goede mannen gevonden buiten deze of eenig andere Kerk, die zeer benieuwd zijn om te weten wat het einde zal wezen, als een gevolg van den toestand, waarin deze wereld zich bevindt. Ik heb het voorrecht gehad om sommige van dezen mijn geloof, de goddelijke zending van Jezus Christus en mijn wetenschap, dat onze hemelsche Vader Zijn kinderen bemint, zooals Hij altijd heeft gedaan, te verklaren; de verzekering, die in mijn ziel gebrand is, waarvoor ik dankbaar ben, dat ik weet dat het werk van onzen hemelschen Vader op de aarde is, dat het Evangelie van Jezus Christus de vragen zal oplossen, en een wondermiddel is voor de ziekten, waarmede het menschedom gekweld wordt. Ik heb hiervan getuigd en ik heb antwoord gevonden in de harten van sommige van deze onze Vaders kinderen, welke de waarheid niet verstaan. Laat mij wederom mijn dankbaarheid uitdrukken voor de zegeningen, die ik geniet. Mijn hart is vervuld met dankzegging voor alles dat aan mij en u geschonken is. Moge God ons toestaan dat wij Zijn naam en Kerk zullen ondersteunen, dat wij degenen, die over ons presideeren, hoog mogen houden en door zoodoende voort te gaan waardig te blijven van die verzekering, die ons verstand te boven gaat, dat wij inderdaad de kinderen van God zijn, erfgenamen van zaligheid in Zijn celestiaal koninkrijk, als een gevolg van het onderhouden Zijner wetten en geboden, dat is mijn wensch in den naam van Jezus Christus, Amen.

*Aan kleine dingen moet men zich niet
stooten als men om groote op weg is.*

VOOR HET JONGE VOLKJE.

Een Evangelisch A. B. C.

D is de Doop — de doop die zonden af kan wassen.
De Heiland heeft hem ondergaan. Zou hij dan ons niet passen?
Het water wascht de ziel niet; 't betrachten, stipt en trouw,
Van 't heilsgebod, dat reinigt haar bij een oprecht berouw.
De Heiland was van zonden vrij, maar Hij wou 't menschdom
vóórgaan

Bij 't eeren van de hemelwet, waarmee wij moeten dóórgaan.
Moderne Godsspraak zegt, een kind kan na zijn achtste jaar
't Verheven voorbeeld volgen van den grooten Middelaar.

E is 't Eeuwig Evangelie — 't was van de aarde weggenomen,
Maar door hedendaagsche Godsspraak is 't nu weer terug-
gekomen.

En het wordt opnieuw verkondigd aan de volk'ren, overal,
Dat een ieder die 't gehoorzaamt, eeuw'ge glorie winnen zal.
Niet als knechten, niet als eng'len zullen de getrouwen leven,
Maar als Goden: deelgenooten van het heilsrijk, hoogstverheven.
Zij zijn volgers van den Heiland: door dit leven niet alleen,
Neen! maar „waar het Lam ook heengaat” door d' onmeetbare
eeuwigheên.

F is de Familiekring, een Godsinstelling, heilig.
Bij vader en bij moeder thuis is 't in den regel veilig.
Het hoofd is vader: vroom en vroed bestuurt hij zijn gezin,
Wijl moeder hem ter zijde staat met wonderteedre min.
De kindren helpen tevens, want allen hebben plichten,
Behalve 't klein kleuterke, dat niets nog kan verrichten.
Met vroomheid, wijsheid, lief' en werk is de Familiekring
Een voorportaal der hemelwoning voor den sterveling.

(Wordt vervolgd.)

Het teeken van afval.

Ik zal u een der sleutelen van de verborgenheid van het koninkrijk geven. Het is een eeuwig beginsel, dat in alle eeuwigheid bij God bestaan heeft: dat degene die opstaat om anderen te veroordeelen, en fout vindt in de Kerk, zeggende dat zij verkeerd zijn en hij zelf rechtvaardig is, kunt ge zeker wezen, dat die persoon in een afvalligen staat verkeert, en als hij zich niet bekeert, zal hij afvallen zoowaar als God leeft. Dit beginsel is net zoo juist als dat wat Jezus aanhaalde, toen hij zeide, dat degene, die een teeken zoekt, een overspelig persoon is: en dat beginsel is zoo eeuwig, onwandelbaar en ferm als de pilaren des hemels; want wanneer ge iemand ontmoet die naar een teeken zoekt, kunt ge er zeker van zijn dat hij een overspelig persoon is.

(„History of the Church”, Vol. 3, p. 385.) (Joseph Smith.)

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: A. SIEVERTS

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voorspel.

Andante Legato. MARY A. PACKHAM.

p s ft stops. *Rit*

AVONDMAALVERS VOOR SEPTEMBER 1925.

Voor ons vervloot des Heilands bloed,
Voor ons heeft Hij aan 't kruis geboet,
En zoo het noodlot afgeweerd
Dat anders 't menschdom had gedeerd.

Naspel.

s and 1 ft. stops. *om 1 ft. stops.*

Legato. p *f* *p* *pp*

Bass marcato.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR SEPTEMBER 1925.

(Johannes, hoofdstuk 15 vers 4.)

Blijf in mij, en Ik in u. Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf, zoo zij niet in den wijnstok blijft, alzoo ook gij niet, zoo gij in Mij niet blijft.

DE VUURDOOP.*)*De kracht van den Geest.*

Wij gelooven dat de eerste beginselen en verordeningen van het Evangelie zijn: 1°. Geloof in den Heere Jezus Christus; 2°. Bekeering; 3°. Doop door onderdompeling tot vergeving der zonden; 4°. Oplegging der handen voor de Gave des Heiligen Geestes. (Artikel 4.)

Johannes de Dooper verkondigde de noodzakelijkheid van bekeering en den doop door water, dien hij later bediende aan al degenen, die met berouwvolle harten toegang in het Koninkrijk van God zochten. Met gelijke vurigheid voorspelde deze stem, die roepende was in de woestijn, een tweeden of hooger doop, welken Johannes niet geautoriseerd was te geven. Dezen kenmerkte hij als den vuurdoop en den Heiligen Geest, welke verordineerd was na zijn bediening te volgen, en door een Machtiger Persoon gegeven zou worden, wiens voorgang Johannes behaagde te verkondigen. Dit was het getuigenis van den Dooper:

„Ik doop u wel met water tot bekeering, maar die na mij komt, is sterker dan ik, wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen: die zal u met den Heiligen Geest en met vuur doopen.” (Matth. 3: 11).

Dat de Machtiger Persoon, naar Wien verwezen werd, de Christus was, is in de woorden van Johannes omgezet: Zie, het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt..... Deze is het, van welken ik gezegd heb: Na mij komt een man, die vóór mij geworden is, want hij was eer dan ik..... En ik kende hem niet; maar die mij gezonden heeft om te doopen met water, die had mij gezegd: Op welken gij den Geest zult zien nederdalen, en op hem blijven, deze is het, die met den Heiligen Geest doopt.” (Joh. 1: 29-33.)

In zijn scherpzinnig onderricht tot Nicodemus aangaande het werk dat noodzakelijk is voor zaligheid, nam de Zaligmaker den tijd niet om den waterdoop uitvoerig te bepalen. De doop door onderdompeling in water, alhoewel bediend door iemand die met de macht van het Heilig Priesterschap bekleed is, is niet compleet zonder de vernieuwing van den Geest. „Geboren uit water en Geest”, is noodzakelijk voor een iegelijk, die toegang wil verkrijgen in het Koninkrijk van God.

Terwijl Hij nog in het vleesch was, heeft onze Heere nauwkeurig en herhaaldelijk aan de Apostelen verzekerd, dat na Hem de Trooster of de Geest der Waarheid tot hen zou gezonden worden; en de Schriften bewijzen duidelijk dat deze veelzeggende namen alleen betrekking hebben op den Heiligen Geest. Temidden

*) Zondagsschoolles voor Ouders en Theologieklas.

der plechtigheden van Zijn hemelvaart, herhaalde de Heere deze verzekeringen van een geestelijken doop, zeggende: „Want Johannes doopte wel met water, maar gij zult met den Heiligen Geest gedoopt worden niet lang na deze dagen.” (Hand. 1: 5.)

Een rijke vervulling werd verwezenlijkt op het volgend Pinksterfeest, toen de vergaderde Apostelen begiftigd werden met onbeschrijfelijke macht van den hemel, vervuld zijnde met den invloed van den Heiligen Geest, zoodat zij in andere talen spraken dan hun eigen, zooals de Geest het hen ingaf. Een uitwendige vertooning van deze Goddelijke bekleeding werd gezien door de tongen van vuur, die op ieder afzonderlijk waren. Des Heeren belofte, die zoo wonderbaarlijk op hem vervuld was, werd door de Apostelen herhaald aan degenen, die hun onderricht zochten. Nadat zij zich bekeerd hadden en gedoopt waren in water, gaf Petrus de verzekering aan de berouwvolle Joden, dat zij „de gave des Heiligen Geestes” zouden ontvangen. (Hand. 2: 38.)

Dat de gave des Heiligen Geestes een verordening is, die een hoogere autoriteit vereischt dan die, waardoor waterdooop bediend kan worden, is bewezen door de Schriften. Filippus — niet de Apostel Filippus, maar vermoedelijk één van de zeven mannen, die terzijde waren gezet voor een mindere bediening (Hand. 6: 3-6) — predikte aan de Samaritanen en doopte velen. Filippus was enkel gemachtigd om den waterdooop te bedienen; en het is gelijkelijk duidelijk, dat een autoriteit, grooter dan de zijne, noodig was voor den hooger doop van den Geest of het overbrengen van den Heiligen Geest door oplegging der handen. Hiervan getuigen de Schriften:

„Als nu de apostelen, die te Jeruzalem waren, hoorden dat Samaria het woord Gods aangenomen had, zonden zij tot hen Petrus en Johannes, dewelken, afgekomen zijnde, baden voor hen dat zij den Heiligen Geest ontvangen mochten, want hij was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleenlijk gedoopt in den naam des Heeren (Jezus); toen leiden zij de handen op hen en zij ontvingen den Heiligen Geest.” (Hand. 8: 14-17).

Zeer ophelderend is het voorval in de bediening van Paulus tot zekere godvruchtige Efezen (Hand. 19: 1-7), welke beweerden gedoopt te zijn „in den doop van Johannes”, maar die in 't geheel niet onderwezen waren in de noodzakelijkheid van den Geestelijken doop. Het is mogelijk, dat deze mannen zich tot onderdompeling onderworpen hadden door ongeautoriseerde handen; en daarom zorgde Paulus er voor dat zij „in den naam van den Heere Jezus Christus gedoopt zouden worden. En toen Paulus zijn handen op hen gelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken in talen en profeteerden.”

Tot de Twaalf Discipelen, die verordineerd waren door den opgestanen Heere, onder de Nephieten op het vasteland van Amc-

rika, gaf Christus bijzondere macht, zoodat alle gedoopte geloovigen, op welken zij hunne handen zouden leggen, den Heiligen Geest ontvangen zouden; en zoo wordt de verzekering vermeld:

„Ja, gezegend zijn degenen, die in uwe woorden zullen gelooven en nederkomen in de diepste nederigheid en gedoopt worden; want zij zullen bezocht worden met vuur en met den Heiligen Geest, en zullen eene vergeving van zonden ontvangen. (3 Nephi 12:2; zie ook Moroni, hfdst. 2.)

En op heden is de autoriteit van beide het lagere of Aäronische Priesterschap, dat vereischt is voor den doop door water, en het hoogere of Melchizedeksche Priesterschap, zonder welks de gave des Heiligen Geestes niet op gezaghebbende wijze bediend kan worden, tot de aarde hersteld geworden, door den profeet Joseph Smith. De ouderlingen der Kerk van heden zijn geboden, het Evangelie te verkondigen en de bekeerlingen te doopen, „En degenen, welke in de Kerk gedoopt zijn, te bevestigen, door het opleggen der handen voor den doop des vuurs en des Heiligen Geestes overeenkomstig de Schriften.” (Leer en Verbonden 20:41.)

HET WARE MORMONISME.

Leer, Leven en Lotgevallen der Laterdaagsche Heiligen.

Door FRANK I. KOOYMAN.

Geschreven voor „Eenheid”, Weekblad voor Maatschappelijke en Geestelijke Stroomingen, Redactie J. Eigenhuis, Den Haag, die het onderwerp inleidde met een artikel over het Boek van Mormon: „Het Jongste Heilige Boek”.

(Vervolg.)

2. *Verantwoordelijkheid voor eigen kwaad, niet voor erfzonde.*

Adam's val was noodzakelijk, zegt de Mormoon. Noodzakelijk om een toestand teweeg te brengen, waarin de mensch ondervinding zou kunnen opdoen, worstelen met verzoeking. Dit bestaan krijgt de beteekenis van een proeftijd, een groeiveld voor geloof en geduld, een levensstaat, waarin hij zich voorbereiden kan voor grooter glorie en eer. Beproevingen en smarten leiden tot zelfontdekking en zelfbegrip. Over dit onderwerp schreef ik elders:

't Zou een lijdensschool zijn — zeker!
 Maar een School der Eeuwigheid:
 't Is de bitt're, wrange beker,
 Die tot zoetwaardeering leidt.
 Elk moest toonen, zelf-aansprakelijk,
 't Licht te lieven, waar en wis,
 Of misschien 't bestaansnoodzakelijk
 Tegendeel: de Duisternis.

De aardsche proefschool was gevaarlijk
 Kon een proefstaat anders zijn?
 Vader kon toch heel bezwaarlijk
 Buitensluiten dood en pijn,
 Waar het doel was: eeuwig leven,
 Glorie, eer en majesteit!
 Op den stroom van 't hoogste streven
 Loeroogt schipbreuk-mogelijkheid.

Kon Geloof en Godsvertrouwen,
 Zelfvertrouwen, flink, gezond,
 Zich ontplooiën en ontvouwen,
 Als er geen gevaar bestond!
 Kon daar zelfverloochening bloeien,
 Kon er ware moed bestaan,
 Als ons pijn noch dood kon moeien,
 Als het schip niet kon vergaan!

Neen, de kroon aan gindsche transen —
 's Levens kroon, het hoogste goed —
 Eischte ware levenskansen
 Op een echten levensvloed,
 Waar het stormgetij kon woeden,
 Dat tot waakzaam werken dwingt;
 Waar met dulden, lijden, bloeden,
 Men den storm zijn prooi ontwingt.

Zonder den Val had het proefterrein niet kunnen komen. Adam en Eva werden in den Hof geplaatst om sterfelijk te worden, zoodat de doeleinden Gods bereikt mochten worden.

„Bedwing uw tong, eer zij met Adam spot;
 Wat hij ook deed, hij was ons aller vader.
 Voorts lag zijn val niet buiten 't plan van God:
 In Adam had de zonde een wijzen dader;

Zijn schrede omlaag bracht ons een schrede nader
 Aan 't verre doel van ons bestaan: 't genot
 Te smaken eens, dat nu het heerlijk lot
 Is van den Eeuw'gen Licht- en Levensader.”

(„De Ster 1913”, p. 179.)

De val ligt niet buiten het Godsplan en de Eeuwige Rechtvaardigheid zal den mensch niet straffen voor Adam's overtreding — wel voor zijn eigen individueele misslagen. De mensch toch zondigt, in weerwil van de waarschuwingen van zijn geweten, in spijt van de overtuigingen zijner rede en trots, de aansporingen van zijn

gezond oordeel. Volgens de rechtvaardigheid Gods kan hij niet aan straf voor eigen kwaad ontkomen.

3. Door Verzoening van Christus zaligheid voor allen mogelijk, mits Evangeliewetten en -verordeningen worden nageleefd.

De Val bracht het menschdom onder de macht des doods en de slavernij der zonde. Verlossing hiervan was besloten lang vóórdad Adam op aarde kwam. In een Mormoonsch épos spreekt de Vader als volgt den Zoon aan:

„Ga voort, gij keuze van de Goôn,
Wier kracht u winnaar stell',
Daal af, bijtijds, en de aard' ontzet,
Onttroonend Dood en Hel.

Des menschen lot hangt enkel af
Van u, Mijn Gunstgenoot.
Gij zult niet falen, zijt ge al vrij,
Vrij, maar de val te groot.

Met Godlijken Arm, zoo de Uwe als Mijn,
Brengt gij 't verloorne weer;
De mensch, verlost, zal God-gelijk,
Met God zijn immermeer.”

(Whitney's *Elias*, Derde Zang, Deel I.)

Jezus Christus zou de Verlosser zijn. Hij kwam te bestender tijd en verbrak de banden des doods, tweegbrengend de opstanding uit de dooden. De verrijzenis is een werkelijkheid, waarin ten laatste allen zullen deelen. Zóóver is het werk van den Heiland algemeen en onvoorwaardelijk. Maar de Christus deed méér. Hij verloste tevens het menschdom van de slavernij van persoonlijke zonden, op voorwaarde dat Zijn Évangelie omhelsd en gehoorzaamd wordt.

4. De eerste voorschriften zijn: Geloof, Bekeering, Doop (onderdompeling), Handoplegging (voor de gave des Heiligen Geestes).

Geloof — de drijfveer tot alle redelijke handelingen — is het eerste aanvangspunt van geopenbaarden godsdienst. Het is de grondslag van alle gerechtigheid. Daar, waar geloof in God eenmaal geworteld is, zal zonder veel moeite de overtuiging post vatten, dat men Gods wetten overtreden heeft: *b e w u s t h e i d v a n z o n d e*. Op zonde-bewustheid volgt op den weg der bekeering: *b e r o u w*, die op haar beurt voert tot *r e f o r m a t i e*: *l e v e n s h e r v o r m i n g*. Maar levenshervorming

wischt het verleden niet uit. Kan dat verleden niet vergeven, kan er geen verzoening met God bewerkstelligd worden? Zeker! Het Evangelie van Jezus Christus leert dat 's menschen zonden, zijn schulden, die hem aan vroegere duistere dagen binden, kunnen afgewasschen worden bij aanwezigheid van wáár geloof in God en een oprecht berouw — door den doop in water in den naam der Godheid. Hierop volgt de doop van den Heiligen Geest door handoplegging. De geest des menschen krijgt voeling met het geestesleven Gods, ontvangt kracht, die hem sterkt in den strijd met de wereld. Want zijn ook zijn zonden vergeven, zijn menschenlijke neigingen drijven hem nog steeds ten kwade. Zijn onvolmaakt oordeel is een slechte gids. Vandaar dat een wijze Voorzienigheid hem het gezelschap van den Heiligen Geest beschikt. Bij dat Licht en onder dien Invloed wordt een karakterbouw ondernomen, die voeren kan tot hemelwaarde.

5. Evangelie-dienaars moeten door God geroepen en door gezagdragers aangesteld worden.

De Mormoonsche Kerk — dit heeft de aandachtige lezer reeds begrepen uit het hoofdstuk over de stelling die zij inneemt — leert dat alle kerkelijke ambtenaren priesterschap-dragers moeten zijn. En wat is dat priesterschap?

„Priesterschap is goddelijk gezag of macht, die God den mensch opdraagt, waardoor de mensch gerechtigd is in den naam Gods te handelen. Dit gezag maakt hem wettiglijk aangesteld agent van God: en zoolang als hij zijn officiële handelingen verricht volgens de wetten der priesterschap — waarmee wij bedoelen de regelingen welke God voorschrijft — wat die mensch dan ook doet in die officiële hoedanigheid is even geldig alsof het door God zelf gedaan ware. Als derhalve een zoo geautoriseerd man een boetvaardigen zondaar in het water leidt, volgens de leeringen van het Evangelie, en hem doopt tot vergeving der zonden, is dat even geldig alsof God dat in persoon had gedaan. Of zoo hij zijn handen legt op het hoofd van iemand, die den doop, als zoeven beschreven, ontvangen heeft, en krachtens de hem van Gods wege overgedragen macht zou zeggen: „Ontvang den Heiligen Geest”, is dat even geldig alsof God het in persoon gedaan had. Of zoo iemand, dragende dit goddelijk gezag, met een waarschuwingsboodschap naar een stad, een staat of een natie zou gaan en die waarschuwing afleveren, dan zouden zijn woorden de woorden Gods zijn tot die stad, staat of natie, en degenen, die hem verwierpen, zouden schuldig zijn aan het verwerpen van God, want zij verwerpen Gods gezag in dien bode.” — Robert's „Gospel”, p. 218—219.

In bijbelteksten als de volgende, wordt dat gezag gelezen:

„Gij hebt mij niet uitverkoren, maar ik heb u uitverkoren, en ik heb u gesteld, dat gij zoudt henegaan en vrucht dragen.” (Joh. 15:16.)

„En niemand neemt zichzelf die eere aan, maar die van God geroepen wordt, gelijkewijs als Aäron (Hebr. 5:4).

(Wordt vervolgd.)

Radio tot in den dood.

Als Samuël R. Kimball, een rijke Californische landeigenaar, komt te overlijden, krijgt hij een radio-installatie mee in de kist. Dezer dagen heeft hij bij een begrafenisonderneming te Los Angeles een kist besteld, die f 3000.— mag kosten, maar dan ook van stevig staal moet zijn en voorzien van het modernste ontvangtoestel.

Kimball heeft medegedeeld, dat hij er vast van overtuigd is, dat de ziel tot den Dag des Oordeels bij het lichaam in de kist blijft. En hij wenscht op de hoogte te blijven, ook na zijn dood, van al wat al op de wereld gebeurt.

Overleden.

Op 2 Augustus overleed te Rotterdam na een langdurig, geduldig lijden, onze geliefde broeder Adri van Dongen. De overledene werd op 12 Februari 1905 te Dirksland, Zuid-Holland, geboren. Alhoewel jong van jaren, heeft hij een groote taak hier verricht, door het Evangelie te vinden en hetzelfde aan zijn moeder en andere leden van het gezin over te brengen. Br. Van Dongen werd op 3 Maart 1922 te Rotterdam door ouderling Gerrit v. d. Waard gedoopt en aldaar door ouderling v. d. Waard op 5 Maart bevestigd. Later werd hij tot diaken verordineerd.

Te Rotterdam overleed op 30 Juli 1925, Br. Teunis Plaizier. Hij werd 28 November 1924 aldaar geboren, en door ouderling K. M. Cannon op 21 December 1924 ingezegend.

INHOUD.

Het Evangelie	blz. 245		De Vuurdoop	blz. 254
Voor het jonge volkje	„ 252		Het ware Mormonisme	„ 256
Het teeken van afval.	„ 252		Radio tot in den dood	„ 260
Zondagsschoolwerk	„ 253		Overleden.	„ 260

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.